

Laten wij ons zand in de ogen strooien?

Januari is alweer ruim over de helft. Vele goede voornemens, genomen door velen rond de jaarwisseling, zijn alweer op de achtergrond geschoven. Dergelijke uitspraken blijven vaak bij uitspraken.

De kranten staan vol met advertenties van sportscholen en andere mogelijkheden om wat aan je gezondheid te doen, om deze positief te verbeteren in de vorm van meer conditie of afvallen. Abonnementen worden aangeschaft om toch vooral het voornemen uit te voeren maar de uiteindelijke winnaars zijn de sportscholen en andere gelegenheden die het geld geïncasseerd hebben en wie het niet uitmaakt of de persoon in kwestie nu wel of niet op komt dagen.

Op de drempel van een nieuw jaar lijken er altijd wel gevoelens naar boven te komen om bepaalde zaken te veranderen, andere eetgewoontes, leefgewoontes en andere mogelijkheden om jezelf lichamelijk of geestelijk te verrijken. Verrijken in de vorm van een betere conditie, minder lichaamsgewicht of wat voor wens dan ook om deze te laten uitkomen. Maar het eind van het liedje is vaak dat het verrijken is verlopen in de vorm van de nota te betalen voor de activiteit die men in gedachte wilde gaan uitvoeren. Veelal is men echter na een paar maal al afgehaakt en zijn diverse "smoezen" de excuses.

Dit patroon zien we ook terug als het om feitelijke informatie gaat. Achtergrond informatie die gegeven wordt door velen als het gaat om farmaceutische middelen die in een ander daglicht komen te staan wanneer men verder kijkt; de zaak anders belichten wil.

Toch komt dan de gedachte: "Laten wij ons zand in de ogen strooien?"

Het patroon is in werkelijkheid dat velen niet de geijkte paden willen verlaten die gelegd zijn door de Overheid, andere instanties, artsen en vele andere personen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg.

In de stelling: "dat de Overheid het zo goed met ons voor heeft" wordt door velen heilig geloofd. Dat het absoluut niet zo kan zijn dat wij medicijnen krijgen aangeboden die niet goed voor ons zijn, gaat er bij velen niet in.

En alles wat je krijgt aangeboden moet je toch met open armen ontvangen?

Deze gedachte brengt mij bij het onderzoek waar senioren aan mogen mee doen.

Niet zo lang geleden kreeg ik van iemand uit ons circuit van alerte personen een brochure per post aangereikt. Deze ging over het volgende: "Capita, een vaccinatieonderzoek bij senioren".

Dit onderzoek heeft als doel om een vaccin te testen dat 13 veel voorkomende pneumokokken stammen geen kans meer mag geven om longontsteking te veroorzaken.

In de brochure staat ook letterlijk zwart op wit vermeld dat dit vaccin **experimenteel** is omdat het nog niet is goedgekeurd door het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG).

Het Julius Centrum (onderdeel van het Universitair Medische Centrum Utrecht) voert in samenwerking met de huisarts deze campagne uit. Wyeth Pharmaceuticals financiert dit project. Dit is de fabrikant, www.wyeth.nl en dit is een onderdeel van www.pfizer.com.

Een fabrikant die het financiert, dus de touwtjes in handen heeft, huisartsen die patiënten kwalificeren of zij wel of niet mogen meedoen....

De brochure die ik toegezonden had gekregen was van een familielid van degene die mij dit had toegespeeld. Dat familielid was door de huisarts gekwalificeerd om deel te nemen aan dit experimenteel onderzoek. Zo mag je een onderzoek wel noemen van medische zaken die

nog niet zijn goedgekeurd. Als je een brief krijgt dat je bent uitverkoren, dan zou je bijna trots moeten zijn!

Maar kun je hier wel gelukkig mee zijn? Is het wel zo verstandig hier dan op in te gaan? Zijn we allemaal niet gewoon proefkonijn als we met dergelijke experimenten mee doen?

Wat vermeldenswaard is, is het feit dat deze persoon eerst de “gewone” griepvaccinatie had gehad en daarna twee maal de Mexicaanse griepvaccinatie. Zo, dat waren al drie vaccinaties in korte tijd en dan ook nog uitverkoren zijn om met een medisch experiment mee te mogen doen?

Wie zich verdiept, door middel van lectuur, in al deze zaken zal al snel tot de conclusie komen dat dit wel een riskante onderneming is. Lees het boek van John Virapen, een man die 35 jaar werkzaam is geweest in de farmaceutische industrie. Hij beschrijft in zijn boek “Bijwerkingen” waarvan sommige dodelijk zijn... exact hoe medicijnen op de markt worden gezet. Met grote zekerheid kan ik stellen dat wie dat boek gelezen heeft zeker nooit in zal gaan op een oproep om aan het Capita vaccinatieonderzoek mee te willen doen.

Het is om van te griezelen wat allemaal beschreven staat in dat boek. Prozac; wat dit middel allemaal heeft aangericht en nog veroorzaakt. Alleen al het feit dat het wereldwijd tot 25.000 zelfmoorden heeft geleid is al schrikbarend. En wat gaat men doen? Dergelijke middelen aan kinderen voorschrijven.

Ook opzienbarend is het gegeven dat vele kindermedicijnen voor een groot deel niet getest zijn en wel gebruikt worden. Volgens John Virapen zijn 90% van de medicijnen op de afdeling Neonatologie niet getest. Toen ik dit las schrok ik enorm. Kleine baby'tjes in de couveuse; als zij medicijnen nodig hebben volgens de arts loop je de kans dat zij iets uit het assortiment van die 90% niet geteste medicatie krijgen! Terugdenkend aan het feit dat één van onze kinderen een couveuse baby is geweest, op de hand van mijn man paste en misschien wel iets heeft gehad zoals in het boek van John beschreven? Kippenvel krijg je daarvan! Ze worden gewoon gebruikt als kleine proefkonijntjes!

Als ik dan die brochure op de tafel zie liggen van het Capita onderzoek en ik denk aan de inhoud van het boek van John Virapen, dan vraag je je echt af wat er allemaal gaande is in deze wereld. We laten ons vrijwillig zand in de ogen strooien.

Een ieder die zijn of haar best doet om op welke wijze dan ook dit soort informatie onder de bevolking te krijgen wordt vaak genadeloos in een hoek gezet, want wat de Overheid met ons voor heeft is goed!

Wel, die goedgelovigheid had ik al niet in grote mate maar het laatste restje is deze afgelopen maanden ook verdwenen. Alle informatie rond het Mexicaanse griep gebeuren is eigenlijk een waardeloze soap te noemen, maar het trieste is dat ook in dit geval velen zich door angst hebben laten misleiden en uit voorzorg het vaccin maar hebben geaccepteerd. “Baat het niet, schaadt het niet”... zullen velen gedacht hebben.

Ook nu denk ik: “als Nederland nu eens massaal het boek van John Virapen gaat lezen... hoe zal dan de denkwijze landelijk zijn?”

Wat mezelf een goede steun in de rug gaf was een stuk tekst in het vaktijdschrift over complementaire geneeswijzen: “Beyond Medicine”. Nummer 6 december/januari 2009.

Op pagina 47 staat in een kader een stukje tekst wat vertelt dat de Organisaties Complementaire Geneeswijzen het hadden laten afweten om de strijd aan te gaan tegen het vaccineren wat betreft de Mexicaanse griep.

In dat stuk komt mijn boek onder de aandacht: “Wat je niet verteld wordt over Vaccinaties”.

Maar wat daar ook bij stond was, “dat de therapeut of arts die niet de moeite heeft genomen om zich goed te laten informeren over deze griepvaccinatie zeker dit boek lezen moet.”

Als je deze opmerking ziet staan in een tijdschrift dat voor artsen en therapeuten is bedoeld, weet je dat je de plank niet hebt misgeslagen.

Als er dan ergens in een krant of tijdschrift weer eens iets staat om onze goedbedoelde activiteiten onderuit te halen weten wij ook dat dit helemaal past in het beleid om een ieder zand in de ogen te strooien.

Zolang men de bevolking massaal via de media maar blijft vertellen dat bepaalde zaken zijn zoals zij ze zien dan gaan velen daar hard hollend achteraan; sterker nog: lopen met open ogen in de val. De val om op korte of langere termijn lichamelijke klachten te krijgen na het injecteren van lichaamsvreemde stoffen.

Maar ja, als je bent uitverkoren door je huisarts dan zeg je toch geen nee?

Wat is de vergoeding als je mee doet met een onderzoek als Capita? Een Iriischeque ter waarde van tien Euro. Wauw... mag ik ook mijn gezondheid in de waagschaal leggen om een dergelijke beloning te krijgen?

Een cheque van tien Euro om de reiskosten van en naar het vaccinatiecentrum te vergoeden. Als dit geen zand in de ogen strooien is!

Anneke Bleeker

Bergen NH, 18.01.2010